



תת"ע 1602/02/16 - מדינת ישראל נגד מואנס טחימר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

19 אוגוסט 2020

תת"ע 1602-02-16 מדינת ישראל נ' טחימר

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל באמצעות עו"ד תומר יצחקי

המאשימה

נגד

1 מואנס טחימר באמצעות עו"ד סלים אבו

חרפה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של **נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה**.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 10.1.16, סמוך לשעה 08:15, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת "מזדה", מ.ר. 6919750, בשכונת אבו שאהב, בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, וללא תעודת ביטוח תקפה. רישיונו של הנאשם נפסל עד תום ההליכים נגדו החל מיום 13.5.18.
3. ב"כ המאשימה עתר לעונש מאסר בפועל, לתקופה של 6 חודשים, ולו בדרך של עבודות שירות, פסילה שלא תפחת מ-3 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, וקנס מרטיט. צוין שמדובר במי שנהג ללא רישיון נהיגה בפעם השניה, ובעבירות מסוג זה יש להשית מאסר בפועל, גם כשמדובר בעבירה ראשונה מסוגה, וודאי כשבעברו, לטענת המאשימה, עבירה של נהיגה בפסילה. הוטעם שמתחם הענישה נע בין 15 ימי מאסר ל-20 חודשים, ברף העליון, ופסילה שנעה מ-6 חודשים ועד 60 חודשים. צוין שהנאשם אינו מורשה לנהיגה גם היום. צוין שלחובתו 3 הרשעות קודמות, ביניהן, כעולה מגליון ההרשעות, נהיגה בזמן פסילה, משנת 2012. בתחום הפלילי לחובתו 7 הרשעות קודמות, שאינן קשורות לנהיגה ברכב.
4. הסנגור עתר, מנגד, להמנע מהטלת רכיב של מאסר, וככל שתוטל פסילה שתהא קצרה. צוין שמאסר עלול לפגוע בסיכויי השיקום של הנאשם. אמנם לנאשם הרשעה דומה, משנת 2012, אולם מאז לא ביצע עבירה דומה נוספת. העבירה בתיק זה היא משנת 2016, הנאשם לא נעצר בעת ביצועה, מאז ועד היום חלף זמן ניכר, כ-4 שנים, והנאשם הפנים את הלקח. הנאשם מביע חרטה כנה על מעשיו, קיבל אחריות מלאה על הארוע, והודה במיוחס לו. זאת ועוד, המאשימה לא תמכה את מתחם הענישה שהציגה בפסיקה. צוין שמדובר בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא עבירה נלווית, ובמועד ביצוע העבירה שיתף פעולה עם השוטרים, והודה. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת. נטען שנסיבות חייו האישיות מורכבות, משפחתו הורחקה משרעם לטמרה, כתוצאה ממקרה רצח. הנאשם, יליד 1981,



אב למשפחה בת 6 נפשות (ילדיו בגילאי שנתיים - 15), מפרנס יחיד, מצבה הסוציו-אקונומי של המשפחה קשה, ומטופלת על ידי לשכת הרווחה המקומית. נטען שהנאשם עבר שינוי משמעותי בחייו, השתלב בעבודה, שב להתגורר עם משפחתו, עלה על דרך המלך וכיום תומך במשפחתו. הסיכוי להישנות העבירה, בנסיבות אלה, אפסי.

5. נהיגת רכב בידי מי שאינו מורשה לנהיגה כלל, יש בה משום פגיעה בערכים החברתיים של בטחון הציבור, הציות לחוק, ופגיעה באינטרס הציבורי המחייב הרשאה לנהיגה ברכב, לאחר שנבחנים כישוריו והתאמתו של הנהג בידי הגורמים המוסמכים לכך.

מדיניות הענישה

6. **בעפ"ת 14676-11-16 קולחידה(אסיר) נ' מדינת ישראל (26.1.17)**, בהתייחסה למתחם הענישה בעבירות של נהיגה ללא רישיון מעולם, נהיגה ללא תעודת ביטוח ורישיון רכב שפקע פחות משישה חודשים, ציינה כב' השופטת נ' בכור:

"אין חולק כי העבירות אותן ביצע המערער הינן מהחמורות, בעיקר מקום בו מדובר בנהיגה ללא רישיון נהיגה, שמעולם לא הוצא.
ואולם, הגם שמדיניות הענישה בגין העבירות בהן הורשע המערער, כוללת פסיקה רבה שעניינה הטלת מאסרים בפועל על נאשמים, הרי שיש טעם של ממש בטענות המערער לפיהן הרף התחתון של מתחם הענישה **אינו** עומד על מאסר בפועל...".

7. **בעפ (ב"ש) 7971-03-18 מדינת ישראל נ' איברהים אבו מדיעם (27.10.19)** - הורשע נאשם, בפעם השניה, בעבירה של נהיגה ללא רישיון, וכן הורשע בעבירה של נהיגה ללא תעודת ביטוח. צוין שהעבירה בוצעה כחצי שנה לפני סיום המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בגין העבירה הדומה הקודמת, הנאשם לא ביצע עבירה נוספת, למעט העבירה המיוחסת לו, ונעדר עבר פלילי. הנאשם, צעיר, בן 30, שאינו מצליח להוציא רישיון, עקב נסיבות רפואיות חריגות. נוכח פוטנציאל שיקום אמיתי, **בית המשפט האריך את המאסר המותנה, בשנתיים, השית פסילה בת שנתיים, והתחייבות בת 5,000 ₪.**

8. **בתעא (חי') 3420-09-16 מדינת ישראל נ' פאדי אבו חמוד (5.12.17)**, הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, כשלחובתו עבירה דומה משנת 2006. כב' השופט ג' קרזבום התחשב לקולא בהודאתו המידית של הנאשם, העובדה שמאז 2006 לא ביצע עבירת תעבורה חמורה, נסיבותיו האישיות, מצבו הכלכלי ומאמציו להסדיר רישיון, והטיל עליו **פסילה לתקופה של 9 חודשים, פסילה מותנית, בת חצי שנה, למשך 3 שנים, מאסר מותנה, בן 4 חודשים, למשך 3 שנים, והתחייבות כספית בסך 5,000 ₪.**



9. בפל (י-ם) 7562-05-16 מדינת ישראל נ' אחמד עבד אלחלים (17.12.17)- הורשע נאשם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא תעודת ביטוח. לנאשם זו עבירה שניה מסוגה, ובוצעה זמן קצר לאחר שסיים לרצות את מאסרו ובעבירה נוספת של נהיגה בזמן פסילה, אולם מאז ביצוע העבירות חלפו כ- 3 שנים. שירות המבחן המליץ שלא להטיל מאסר בפועל על מנת לא לפגוע בסיכויי לשיקום בצינו שהנאשם מביע רצון להשתקם. בית המשפט גזר עליו **צו של"צ בהיקף של 250 שעות, צו מבחן לשנה, קנס בסך 1,000 ₪, פסילה לתקופה של 10 חודשים, פסילה על תנאי לשנה למשך 3 שנים, ומאסר מותנה לחצי שנה למשך 3 שנים.**

10. ברע"פ 2931/14, שניא ברק נ' מדינת ישראל (12.5.14) נדון נהג קטנוע, בלתי מורשה, ל- 14 ימי מאסר בפועל, 3 חודשי מאסר מותנה ל-3 שנים ו-3 חודשי פסילה בלבד, לאחר שנשקלו שיקולי שיקום של הנאשם, אסיר משוחרר בהליך שיקומי, כשהנאשם בעל הרשעות תעבורה דומות ועבר פלילי. בית המשפט העליון אישר את גזר הדין של כב' השופט א' טננבוים, בבית משפט קמא, בו צוין שמתחם הענישה בעבירה מסוג זה נע בין 7 ל- 21 ימי מאסר בפועל, בנוסף לרכיבי ענישה נוספים.

11. בתעא (ב"ש) 3725-02-14 מדינת ישראל נ' אבו עמרה סמאחה (26.4.15), בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, בפעם השניה, כשהעבירה הראשונה בוצעה כשש שנים קודם לכן, חודשיים לאחר שלנאשם מלאו 18 שנים, עברו הפלילי נקי, ועברו התעבורתי קל, כשהנאשם באותו מקרה נהג בחניה הסמוכה למרכז מסחרי, וקיימות נסיבות אישיות יחודיות, גזר עליו בית המשפט 5 חודשי מאסר על תנאי, 24 חודשי פסילה, התחייבות בסך 3,000 ₪ וקנס בסך 250 ₪.

12. עיון בפסיקה, בנסיבות דומות, מלמד על מתחם ענישה הכולל בעבירה שניה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, כשקיים אופק שיקומי, מאסר בפועל, קצר, או צו של"צ, או הסתפקות במאסר מותנה, פסילה בת שנתיים, פסילה על תנאי וקנס.

קביעת העונש הראוי לנאשם

13. אין מחלוקת שעבירה של נהיגה בידי בלתי מורשה היא עבירה שרף חומרתה גבוה במיוחד, והסיכון הכרוך בה למשתמשי הדרך ולנהג עצמו הוא רב וממשי.

14. בענייננו, הנאשם אינו אווז ברישיון נהיגה, ולחובתו 2 הרשעות בתעבורה. האחרונה, בתיק שמספרו 11071-10-10 מיום 13.3.12, בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה תחת השפעת סמים, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה. יצוין שבגליון ההרשעות שהוגש צוין שלחובת הנאשם בתיק המוזכר הרשעה בנהיגה בפסילה, וכשתוקף רישיונו פקע, למעלה מ-6 חודשים, אולם עיון בתיק בית המשפט, מעלה שככל הנראה מדובר בטעות. על הנאשם בתיק זה נגזרו, בין היתר, 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ופסילה בת 30 חודשים. הרשעה נוספת, לחובתו בעבירה של נוסע במושב האחורי לא חגור (משנת 2011).



15. יצוין שהנאשם לא הסיר את המחדל ואינו אווז ברשיון נהיגה. זאת ועוד, כנגד הנאשם הוצאו מספר צוויו הבאה בתיק, מפאת אי התייצבותו לדיונים, ובית המשפט אף הטיל עליו הוצאות משפט גבוהות בשל כך, וחלק מהתמשכות ההליכים בתיק מקורה בהתנהלותו זו.

16. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, אני בדעה שאין מקום למצות את הדין עם הנאשם, במקרה זה, ולהטיל עליו רכיב של מאסר.

אכן, מדובר בעבירה חמורה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה, כשלנאשם עבירה דומה בעברו והנאשם עד היום לא ריפא את הפגם. עם זאת, העבירה הקודמת הדומה היא משנת 2012, ובוצעה בשנת 2010, וחלף מאז זמן ניכר. זאת ועוד, ממועד ביצוע העבירה שלפני, לא נרשמה לחובת הנאשם עבירה נוספת.

במקרים רבים עבירה שניה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, תוביל להשתת מאסר, אולם בנסיבות המקרה שלפני אין מקום להשית מאסר.

כנגד הנאשם אין מאסר מותנה בר הפעלה, שעומד ותלוי נגדו, מאז ביצועה של העבירה הדומה חלף זמן ניכר, ומאז ביצועה של העבירה שלפני, ביום 10.1.16, לא נרשמה לחובת הנאשם עבירה נוספת. יצוין לעניין זה שהנאשם מצוי בפסילה מיום 13.5.18. כעולה מדברי הסנגור נסיבות חייו של הנאשם מורכבות, והנאשם בחר לערוך שינוי משמעותי בחייו, עובד באופן מסודר, מפרנס את משפחתו, ומבקש לעלות על דרך המלך. במכלול נסיבות זה אני סבורה שיש לתת לנאשם הזדמנות לשנות מדפוסי התנהגותו בכביש, טרם יושת עליו מאסר.

עם זאת, יש לאזן זאת זאת באמצעות ענישה מרתיעה, פסילה ארוכה ומוחשית, בת 24 חודשים, שתתן ביטוי הולם למעשיו. לצד זה יש להטיל על הנאשם קנס, וענישה הצופה פני עתיד, שתרתיעו מלשוב ולבצע עבירות תעבורה חמורות - מאסר על תנאי ופסילה על תנאי.

17. על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל - 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 24 חודשים, בניכוי התקופה בה היה פסול הנאשם עד תום ההליכים, החל מיום 13.5.18.

הפסילה הסתיימה.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.



4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1.10.20. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

ניתנה היום, כ"ט אב תש"פ, 19 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.